

lesarabrøv

Ein viðmerking til Høgna Joensen, sjúkráhusstjóra

Um eg ikki eri farin heilt skeiv av øllum hurlivasanum, so fari eg at minna Høgna Joensen á, — at upplýsingarnar hann kemur við í Sosialinum, hvar hann greiðir frá, m.a. hvør ið kláraði at halda jättanina fyrri 1990 til raksturinn av okkara sjúkráhusum, so er hetta ikki heilt, sum Hogni Joensen sigur her.

Og eri eg ikki samd við hesum stjóra í hesum og meini, at Hogni Joensen antin man hava gloymt ella av ósketni útilatið tær 6 mill. kr., sum Landsjúkráhusið fekk afturat, av almannakontoini til røktardeildina á Landsjúkráhusinum.

Hesar 6 mill. vóru annars pengar, sum vóru tiknir frá pensionistunum, og sum teir áttu at fáa, ein hækking av pensiónunum, sum skuldi útgjaldest teimum.

Men sum pensionistarnir ikki fingi, tí teir vóru istaðin fyrri tiknir frá pensionistunum og givnar til Landsjúkráhusið, røktardeildina har, sum stóð fyrri at bliva rationaliserað burtur, og eyðsæð var tað, ein røktardeild er jú ikki produktiv, men eg haldi meg hóma okkurt um, at tað røktardeildir hava tilnýti til eitt sjúkráhus, so stuðlar staturin við umleið 50% av rakstrinum.

Saman um tikið ein flyting frá almannakontoini hjá pensionistunum — og til røktardeildina hjá Landsjúkráhusinum — til sjúkráhusverkið og teirra konto.

Heldur tú, Hogni Joensen, at tað er javnvág hjá Landsjúkráhusinum, tá tit bæði hava brúkt tað, sum var jattað tykkum umframt hesar umrøddu 6 mill. frá pensionistunum.

Helst, eftir tinni hugsan, sum tað ljóðar í greinini í Sosialinum, so er henda flyting so litil, at tú enn ikki nevni hana, men ymiskt annað tekur tú fram, sum var betur óskrivað.

Og hesar 6 mill. høvdu gjørt ein litlan mun hjá teimum, sum skuldu fáa tær útgjaldnar.

Sum ikki einaferð, so settu tit beina kós eftir pengunum, beint í lummarnar hjá pensionistunum, tí man er nok av tí áskoðan, at pensionistarnir eru so vanir við at gjalda, teir hava stóran forkunnleika í at gjalda ígjøgnum eitt langt liv, eisini áðrenn teir nakrantíð koma í pensiónsaldur.

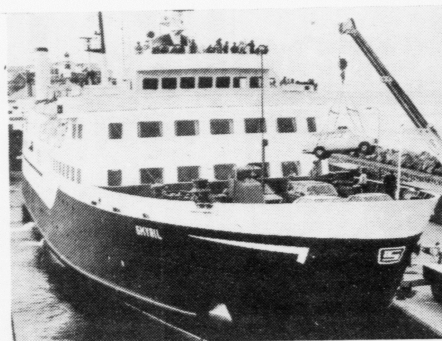
Man sigur at »vani býtur best«. Eg fari at minna á, at fyrri nú skjótt nógvum árum síðan setti fyrrverandi løgtingskvinnan Karin Kjølbro eitt mark í sambandi við pensiónir,

sum tá var nógv tosað um. Karin Kjølbro helt tá fyrri, at 5.000 kr. máttu vera at kalla eitt hungursmark, hóast alt til livsins upphald er dyrkað munandi síðan tá.

Og hóast hetta, so smáðast menn ikki fyrri at niva hesi somu menniskju, sum ígjøgnum eitt langt liv hava arbeitt hetta land upp, til tað vit kenna í dag.

Tað er eitt sera fátækt og smáttskorið fólk við litlari mentan, sum kann fremja slíkar ólíkinda gerðir, og sum ikki halda samfelagið hava ráð at livga og virða sini eldru og brekaðu fólk. Og sømir seg ikki fyrri okkara myndugleikar og stjórnar hvørki innan heilsu ella almanna sektorin.

Javnaðarfólk

Smyril í vandasigling

Eg taki fult undir við tí upplagsta hvalbinginum í greinini um Smyril suður úr Havn friggjakvöldið tann 18. januar.

Eg visti væl, at hann hevði viðstreym, men fyrri at hava viðstreym, mátti tú vera nær landi, og tað er óðamannaverk í óðnarveðri. Í øðrum londum gekk tað ikki við ferðafólki. Og tá sjógvurin kom

inn á skipið fekk ferðafólkið einki at vita frá skiparanum.

Men samanlagt er tað blivið so nú, at nógv fólk tora illa at sigla við Smyril. Smyril kann fáa motorstopp inni við land í óðnarveðri. Hvat so??

ein, ið ikki er upplagstur

Sosíalúrin og Ísrael

Føroyski blaðheimurin er í mun til fólkatalið óivað tann størsti í heiminum. Av goðum grundum gerst soðið harvið ofta í so tunnlígt. Sosialúrin hevur kortini nógv áhugavert innihald hóast blaðið kemur 5 ferðir um vikuna. Greinar um viðkomandi evni bæði politiskt og ópolitiskt. At ein stundum er ósamdur við innihaldið er ikki annað enn náttúrlígt. Men mangan hevur ein kent ringan ráka í muninum, tá Sosialúrin í oddagreinum filosoferar yvir Miðeystur og serliga Ísrael. Eg fari tí vinarligast at heita á tygum harra blaðstjóri, um at sýna mær tolssemi við at hýsa hesum reglum.

Sosíalúrin metir um rætt er, at ein hópur av føroyingum er vinarliga sinnaður móti Ísrael. Hesin hugburður føroyinga tykist ikki at hóva Sosialinum, og tá oddagreinar mugu mestast at vera andlit blaðsins, kann eg ikki tulka hetta ørvisi enn at málagníð er talsmaður fyrri anti-ísrælsk sjónarmið. Tað sum í roynd og veru fekk mitt bika til at flóta yvir var oddagreinin hin 12.

januar, har eitt spjaldur við ymiskum lýsingarorðum verður hongt um hálsin á okkum ísrælsvinum: Intolerant, ultra høg, patenttakarar uppá kristindóm o.s.fr.

Tann mest ágangandi viðmerking úr oddagreinin er at »... stóða Ísrael er ein tann tydingarmiklasti spír til kreppurnar í Miðeystri«. Fyrst er at siga, at pennaførarin á Sosialinum annaðhvørt er óupplýstur, ella vantar analytiskan førleika, ella hevur tað ikki eydnast honum nóg væl at fjalt sínar antisemittisku hógvar. Tað er ein søgulig sannroynd, at einki umráði í heiminum hevur verið so heimsøkt av kriggi og ófriði sum Miðeystur. Ísrael er ein høvudspír sigur Sosialúrin.

Eg vil fegin spyrja: Var tað Ísrael, ið skapti kriggið ímillum Algír og Marokku á sinni? Borgarakriggi í Yemen, Libanon og Jordan? Marknaðarbardagar millum Egyptaland og Libyen? Marknaðarbardagar ímillum Sýria og Jordan? Bardagan ímillum PLO og Jordan? Aralanga kriggið ímillum Iran og Iraq við

meira enn 1 mill. mistum mannalívum? Umframt eitt ótal av uppreisnum og meira ella minni væleydnaðum hernaðarkvettum í arabiska heiminum? Hetta, fyrri bert at nevna nakrar heilt fáar av teimum bardögum, ið leikað hava í Miðeystri og sum Ísrael als ikki hevur verið partur av. Ella eigur Ísrael nakran leiklut, tá arabiska Iraq loypur á arabiska Kuwait? Er Ísrael spír til omanfyri nevnda ruðuleika? Logikkurin á Sosialinum tykist at bila.

Øll vita vit jú, at er tað nakað, ið kann savna spjaddar bólk, so er tað ein felags figgindi. Arabiski heimurin hevur sagt, at teir hava ein felags figgina og kortini er arabiska eindin í skeljasori! Var einki Ísrael, so hevði hesin partur av heiminum verið uppaftur meira syndraður.

Sosíalúrin tvinnar ideologiska »høgna vinstra« upp í Miðeystur. »Høgna« stjórnin í Ísrael er ein hóttað fyrri heimsfriðin, verður sagt. Eg visti satt at siga ikki at eg hoyrði til ultra høgna, fyrr enn eg las tað í Sosialinum. Henda einsporaða høgna

vinstra teori hevur als einki við kreppurnar í Miðeystri at gera. At tvinnu liberalismu kontra sosialismu við Miðeystur er eins ólogiskt sum at spyrja hvussu langt tað er av Argjum til jóla? Sosialúrin vigar alt á tí ideologisku (les ólogisku) vektini og gevur stjórnin í Ísrael skuldina. Ísrælski javnaðarflokkurin »arbeiðaraflokkurin« fær kortini mjúkari viðferð.

Ein fyrirtreyt fyrri at gera seg til Miðeysturserfrøðing er at koma burtur úr tí ideologiskum blindgøtuni. Men tá Sosialúrin vil draga politikk upp í, so

kunnu vit eisini hyggja hvat tær ymisku stjórnirnar hava avrikað í Ísrael. Her er fyrst at siga, at tað var undir javnaðarleiðslu, at Ísrael hersetti ovurhonds stór øki. Tað var høgastjórnin hjá Begin, ið læt stór øki av aftur hondum. Hetta er hvørki sagt fyrri at rósa ella at lasta ísrælskar politikkarar. Eg vil bert peika á, at tað ber ikki til at viðgera miðeysturproblematikkinn á tí bylgjulongd, har Sosialúrin reiðrast.

Tá blaðið leggur sjógvar ímillum Ísrælska arbeiðaraflokkinn og høgaflokkinn so eigur ein eisini at

hava í huga, at Ísrael er eitt parlamentarískt demokrati. (Forrestin einstasta demokrati í Miðeystri). Hetta merkir, at av og á skulu flokkarnir út at spyrja veljaran um hansara stöðu. Just tí er nærum altíð hvast politiskt orðaskifti. Men í roynd og veru so tykist uttanríkispolitikkurin hjá høgna og vinstra í Ísrael ikki at liggja so langt frá hvørjum øðrum sum Sosialúrin vil vera við. Tá tað veruliga hevur staðið á, so hava teir ofta staðið sum ein maður. Ísrælskir

